

[Christmas Møller.]

Forstaaelse for de Vanskeligheder, der er for de store Dele af vore Medborgere. Jeg forstaaer den højtærede Arbejds- og Socialminister saaledes, at de her nævnte Bestemmelser efter hans Mening skal kunne føres videre i en mere permanent Lovgivning. Jeg har forstaaet den højtærede Arbejds- og Socialminister saaledes, at han ogsaa gerne vilde have Forbedringer. Nu kan man jo strides, saa længe det skal være, om, hvorvidt der er Tale om Forbedringer eller Forringelser, nemlig efter som man tager sit Udgangspunkt i gældende Arbejdsloshedslove og Lovanordningen af 20. Marts, altsaa de Regler, der gælder i Dag.

Jeg skal sige, at Det konservative Folkeparti vil være ganske overordentlig betænkeligt ved her ved Indgangen til den strengeste Del af Vinteren at gennemføre en Foranstaltning, som over for Forsørgere medfører en Nedsættelse i Forhold til, hvad de paagældende har nu. Jeg tror ikke, at dette er en forstandig Maade at begynde Arbejdet paa med Hensyn til de Ændringer, som skal til i den sociale Lovgivning. Jeg hører i det hele taget til dem, der mener, at man burde indstille sig paa, at det foreliggende Lovforslag skulde behandles paa den Maade, at der blev givet det høje Folketing og dets Udvalg god Tid til Sagen. Thi lige saa klart, som det er for os, at det er ganske overordentlig vanskeligt at røre ved Arbejdsloshedsunderstøttelsen paa dette Tidspunkt, er Det konservative Folkeparti ogsaa af den bestemte Opfattelse, at der er to Spørgsmaal, som hører meget, meget nøje sammen. Hvis man vil give en god Understøttelse, hvorved man let kommer til f. Eks. for Forsørgeres Vedkommende at gøre Forskellen mellem Understøttelse og Løn forholdsvist lille, er det efter vor Opfattelse givet, at dette som Modstykke kræver den mest effektive Arbejdsanvisning, og det kræver ogsaa, at man fra alle Sider maa være klar til at forlange, at de paagældende, som faar den betydelige Understøttelse, skal tage Arbejde, hvor dette er at finde, og at de ikke skal kunne undslå sig derved. Vi hører endvidere til dem, som mener, at det maatte være sandsynligt — ogsaa efter det Indtryk, jeg har af Forhandlingerne i sin Tid i Samlingsregeringen —, at der med Hensyn til Spørgsmaalet om Ikke-Forsørgere og den Understøttelse, der kan ydes dem, ogsaa skulde være Mulighed for at finde Forstaaelse for, at Betragtningerne i denne Henseende ikke kan være de samme som for Forsørgernes Vedkommende.

Vi vil da gaa til dette Udvalgsarbejde angaaende Ændringerne i Arbejdsanvisning og Arbejdsloshedsforsikring ud fra det Synspunkt, at det, det gælder om her, er at samle Partierne om de Hjelpeforanstaltninger, som er nødvendige, og navnlig er nødvendige, indtil det økonomiske Liv er kommet i god Gang efter Ødelæggelser og efter Tyskertid. Hvis man havde ført Forhandlingerne forstandigt og rimeligt til Ende i Samlingsregeringen, var man efter min Opfattelse ikke kommet i den Situation, i hvilken man er nu, at man kun har en halv Snes Dage til at samles om en Ordning. Vi vil derfor ogsaa gerne straks sige, at den Part, der har Ansvar for, at Rigsdagen er kommet i denne Situation, nemlig den høje Regering ved det skarpe Standpunkt, dens Partifæller indtog i Samlingsregeringen, naturligvis ligesom den har Ledelsen af Sagen i Dag, maa have Ledelsen af Sagen videre frem under Forhandlingerne.

Lynnerup Nielsen: Det foreliggende Lovforslag kan ikke vække nogen Forundring, eftersom det er fremsat af en Venstre-regering. Allerede før Valget nægtede Venstres Repræsentanter i Samlingsregeringen at gaa med til en uforandret Forlængelse af den her omhandlede Lovgivning indtil 1. April eller blot indtil 1. Februar. Meningen med denne Nægtelse kunde kun være, at man ønskede Hjælpen til arbejdsløse og arbejdsfordelte skaaret ned. Paa den Maade har det danske Folk og ikke mindst Arbejderklassen Ret til at sige, naar den stilles over for dette Lovforslag: Dette er altsaa Takken for vor Holdning under Besættelsesaarene og for de Byrder, vi har baaret under hele Besættelsestiden. Rigsdag og Regering har gennemtagelseslove mod Arbejderne omhyggeligt sørget for, at Lønningerne blev holdt nede, medens Priserne steg. Man lod hele Tiden Arbejderne forstaa, at Grunden til, at de største økonomiske Byrder blev læsset over paa dem, kun var den, at Tyskerne var i Landet, og man talte kørne Ord om, at vi alle er i samme Baad. Nu er Tyskerne ude af Landet. Den Opgave, Samlingsregeringen paatog sig i Foraaret, helt at afvikle Besættelsestiden og dens Uretfærdigheder, naaede ikke at blive fuldført, men den nuværende Regering kommer straks i Starten med Nedsæringsforslag vendt mod den fattigste Del af Befolkningen.

Arbejderne har paa Forhaand tilkendegivet deres Mening om en saadan Ændring. Det er sket gennem en Udtalelse fra Aars-